

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: E. S., narozená X, bytem T. 18,
zastoupená: Mgr. Jan Blažek, advokát, Riegrova 223/20, 301 00
Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 26.3.2020 proti rozhodnutí žalované ze dne 3.2.2020 č.j. X o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 3.2.2020 č.j. X a
jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 2.10.2019 se zrušují a věc se vrací
k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 3.146,-Kč, ve lhůtě
do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně
advokáta Mgr. Jana Blažka na účet číslo 1156659033/2700, VS 650324.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou ze dne 26.3.2020** s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 3.2.2020 č.j. X, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 2.10.2019, kterým byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 24.9.2019 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%. V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 3.2.2020 žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 27.1.2020 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30%, tj. ve středu rozmezí 25-35%, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.
2. **Žalobkyně v žalobě** mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, kdy namítala zejména nedostatečné posouzení jejího zdravotního stavu, proto dle ní byla míra poklesu pracovní schopnosti určena v rozporu s vyhláškou o posuzování invalidity s ohledem na připojené lékařské zprávy, které jsou konzistentní a bezrozporné ohledně stanovené diagnózy. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 3.2.2020 jako nezákonného; současně byla požadována náhrada nákladů řízení bez specifikace.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-město** vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 24.9.2020 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 27.1.2020 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V a dle lékaře OSSZ se jedná o položku 5b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu 20%, naproti tomu dle lékaře ČSSZ se jedná o položku 5c) a míra poklesu byla stanovena 30%; uvedené míry poklesu nebyly ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky změněny (žalobkyně jednání nebyla přítomna).
4. **Žalovaná** ve svém vyjádření k žalobě dne 6.4.2020 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení; za současného skutkového stavu setrvala žalovaná na rozhodnutí ze dne 3.2.2020 a navrhla zamítnutí žaloby. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 3.2.2020 bylo podle dodejky žalobkyni doručeno dne 7.2.2020.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován v soudem prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 4.8.2020 za účasti odborného lékaře z oboru

psychiatrie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí (3.2.2020) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně** dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, když **datum vzniku invalidity bylo stanoveno 3.9.2019** (psychiatrický nález prokazující přetrvávající depresivní poruchu i po ústavní léčbě); doba platnosti trvale. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace i psychiatrického vyšetření při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je periodická depresivní porucha, středně těžké postižení, panická porucha. Následně komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o středně těžké postižení uvedené v kapitole V, položce 4 c) přílohy vyhlášky, pro které stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 30 - 45% horní hranicí 45% vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění, nezlepšení přes veškerou léčbu. Vzhledem k dalším onemocněním žalobkyně, zejména k periartritis humeroscapularis l.dx., polyartralgii drobných ručních kloubů byla dle § 3 odstavce 1 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 5%, takže celkově činí 50%. S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobkyně komise konstatovala, že není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Plzeň - město ani námitkového řízení ve smyslu nepřiznání invalidity při přiřazení funkčního postižení ke kapitole V, položce 5b), resp. položce 5c) a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti 20%, resp. 30%. Dále komise uvedla, že ani nesouhlasí v posudkovém hodnocení s přiřazením psychického postižení k položce 5, což jsou poruchy neurotické, ale dle doložených psychiatrických nálezů a ze zhodnocení psychiatrem při jednání komise lze konstatovat, že u žalobkyně se jedná o periodickou depresivní poruchu, středně těžké postižení, které je uvedeno v položce 4 uvedené kapitoly V. Klinický stav odpovídá středně těžkému postižení. Dle komise žalobkyně není schopna psychicky náročné práce, stresové, práce v nočních směnách; je schopna lehčí fyzické a psychické práce na zkrácený úvazek a je schopna po vzniku invalidity druhého stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)*

6. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona** následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. **V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky** je stanoveno: V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá

horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci pouze však podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti byly shledány pouze komisí, jak uvedeno shora.

8. Dle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
9. Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
10. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
11. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
12. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 3.2.2020, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
13. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 4.8.2020 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu druhého stupně s datem vzniku 3.9.2019, proto je **žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 3.2.2020 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 2.10.2019 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.)** spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si

neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 3.9.2019 a tedy k 2.10.2019 i 3.2.2020 odpovídal druhému stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činila 50%, avšak lékařem OSSZ i ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 20%, resp. 30% (viz shora).

14. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je dle posudku PK MPSV ze dne 4.8.2020 invalidní pro invaliditu druhého stupně od 3.9.2019, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity druhého stupně (od uvedeného data), čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 14.8.2020 č.j. 16 Ad 22/2020-48, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná v případě zjištění vzniku invalidity žalobkyně již v řízení o její žádosti či o podaných námitkách, přičemž podkladem pro vydaná rozhodnutí žalované byly posudky lékaře OSSZ a ČSSZ shora uvedené.
15. Soud neshledal rozhodnutí nezákonné, jelikož bylo vydáno oprávněným správním orgánem a rozhodováno bylo v souladu s platnou právní úpravou dle příslušných výše citovaných právních předpisů, tudíž tato námitka žalobkyně není důvodná.
16. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohla být přiznána výplata invalidního důchodu, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity, a to z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků.
17. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobkyně v podání ze dne 10.8.2020 požadoval náklady řízení v celkové výši 3.146,-Kč a to za 2 úkony právní služby á 1.000,-Kč , tj. 2.000,-Kč a za 2 režijní paušály á 300,-Kč, tj. 600,-Kč i DPH 21% ve výši 546,-Kč (z částky 2.600,-Kč), neboť je jeho plátcem (připojena kopie rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 18.12.2018). Nárok je oprávněný, soud proto přiznal na nákladech řízení požadovanou částku 3.146,-Kč za dva úkony právní služby výše uvedené, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif., když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobkyně ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 14. srpna 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M.K.